

Βερολίνον 8 Ιουλίου. — Υπουργικὸν Συμβούλιον εἰς Ἀθήνας. Μᾶς δίδουν Ἰωάννιννα, Ζαγόρι, Μέτσοβον. Νὰ τὰ δεχθῶ ; Ἀπάντησις πληρωμένη.

Βράϊλας.

Ἀθήναι, 8 Ιουλίου. — Κύριον Βράϊλαν εἰς Βερολίνον. Κάτι πολλά ; Ἐρωτήσατε δυνάμεις ἂν ἔφθασε τὸ ζήτημα εἰς τὸ γάμα ἢ εἶναι ἀκόμα εἰς τὸ βῆτα.

Τρικούπης. (Ἐπεται συνέχεια)

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Εἰς τὴν πρὸς τὸν Λόρδον δῆμαρχον ἀπάντησίν του ὁ βασιλεὺς εἰπὼν ὅτι ἀντιπροσωπεύει ἐν Ἑλλάδι τὴν ἰδέαν τῆς ἐλευθερίας καὶ τὴν πρόδον τῆς ὁδοποιίας ἔκαμιν ἐν πολὺ μικρὸν λάθος μνήμης : ὅτι τὴν μὲν ἐλευθερίαν τὴν ἔχει παραδώσει εἰς τὸν κ. Μπένσην ὅπως τὴν ἀντιπροσωπεύη, ἀντιπρόσωπον δὲ τῆς ὁδοποιίας ἰσόβιον ἔχει καταστήσει τὸν κ. Κουμουνοῦρον.

Τὰ λοιπὰ ἐννοοῦνται.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΛΙΜΑ.

Ἀφιλε «Μὴ Χάνεσαι».

Δὲν ξεύρω ἐὰν εἴμεθα τῆς αὐτῆς κράσεως, ἀλλὰ κατὰ τὰ τρία τέταρτα τῶν αἰσθημάτων σου συμφωνοῦμεν πάντοτε, ὡς νὰ εἴμεθα ἑρασταὶ ἐνὸς μηνός, ἐνῶ κατὰ τὸ ὑπολειπόμενον τέταρτον διαφωνοῦμεν ὡς σύζυγοι διανύσαντες χριστιανικώτατα τὸν ἐνιαυτὸν μας, ἐν ἀμοιβαίᾳ δηλαδὴ πίστει καὶ ἀποκλειστικῇ ἀλλήλων ἀπολαύσει.

Εἰς τὸ τέταρτον αὐτὸ — τὸ συζυγικόν — δέον νὰ συμπεριληφθῶσιν, ἂν δὲν ἀπατώμαι, τὰ περὶ πατρίδος αἰσθημάτά μας. Σὺ εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ εἰσὰς ὁπαδὸς τοῦ ἱεροκλήρυκος Λάτα ἢ τοῦ ἐμπόρου Μάϊφαρτ, οὔτινες καὶ οἱ δύο ἐκθέτουσιν ὁ εἰς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν, ὁ ἄλλος πρὸ τῶν ἀκοῶν, ὁ πρῶτος ἀπ' ἀμβωνος καὶ ὁ ἄλλος ἀπὸ τῶν παραθύρων του, ἐκεῖνος τὰ θρησκευτικὰ τοῦ αἰσθήματα, ὁ ἄλλος τὰ καλλιτεχνικὰ τοῦ ἐκθέματα. Εἰς τοὺς δύο αὐτοὺς δυνάμεθα ὡς ἐπιδόρπιον νὰ προσθέσωμεν καὶ τὴν σύγχρονον Γαλλίδα Λαίδα, ἥτις, ἐνῶ περιφέρει εἰς τὸ Καφενεῖον τῆς Ἐκθέσεως τὸν δίσκον τῆς λεπτοθηροῦσα, προσφέρει συγχρόνως τοὺς θησαυροὺς τοῦ στήθους τῆς, ὡς ἄλλο παράθυρον Μαϊφάρτ, ἐπαγωγὸν πανόραμα εἰς τοὺς διψῶντας ὀφθαλμοὺς τῶν Ἀθηναίων. Εἶπα πανόραμα, διότι ἐνθυμήθην τὸ λεχθὲν περὶ τῶν σεμνῶν ἀγγλίδων ὅτι καλύπτουσιν ἐπιμελῶς τὴν κνήμην των ἄχρι πτέρνας, ἴσως ὡς ὑπολαμβάνουσαι τὴν κνήμην τὴν ἀχίλειον τῆς γυναικὸς πτέρνας, ἀποκαλύπτουσιν ὅμως τόσον γενναίως τὰς ὑπολαιμίας χώρας, ὥστε ἐκεῖθεν δύνασαι ν' ἀπολαύσῃς ὡς διὰ jumelles ὅ,τι, ὡς ληστὰὶ τὰ λάφυρά των, ἐπιθυμοῦν ν' ἀποκρύψουν ἀπὸ τῶν ἀνακριτικῶν ὀφθαλμῶν σου. Στρέψον τώρα τὴν ὀφθαλμὸν σου ὡς διαβήτην διὰ νὰ δικαιοῦσῃς πληρέστατα τὴν λέξιν : πανόραμα.

Ἄλλ' ἐγὼ εἰς τὸ περὶ φιλοπατρίας κεφάλαιον εἶμαι κουμ-

τωμένος ὡς Κουάκερος, δὲν δείχνω τίποτε, σπανιώτατα ὁμιλῶ, σπανιώτερον δρῶ, οὐδέποτε ὀνειρεύομαι, οὔτε ἐν ὥρᾳ πυρετοῦ παραλαλῶ. Τὸ αἶσθημα αὐτὸ καταλαμβάνει ἐλάχιστον ἀριθμὸν κυτταρικῶν ἀτόμων μου. Ἐὰν ἦτο διηρημένη ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου ὡς τὸ ἐκατοντάβαθμον θερμόμετρον τοῦ Κελσίου, ἰδοὺ τίνες θὰ ἦσαν αἱ ἀριθμητικαὶ ἀναλογίαι τῆς ἰδικῆς μου :

Ἀπολαύσεις στομαχικαί.....	15
» ἐρωτικαί.....	15
» ὕπνου.....	35
» πνευματικαί.....	20
» περιποιήσεις τοῦ σώματος.....	14
» φιλοπατρίας.....	1

100

Βλέπετε εἰς ποῖον minimum περιστέλλονται αἱ πατριωτικαὶ μου φροντίδες. Ἄλλ' αὐτὸς ὁ ἐλάχιστος ὅρος θὰ ἦτο εὐλικρινής. Τὸ $\frac{1}{100}$ δηλαδὴ τοῦ βίου μου καὶ τῆς περιουσίας μου θὰ τὸ κατηνάλισκον εὐχαρίστως ὑπὲρ πατρίδος.

Ποία διαφορὰ μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ κυρίου Τομαροπούλου ἢ τοῦ κυρίου Κροκιδᾶ ὡς τίνες ἐν θέσειν ἢ ἀργούντες, καθ' ὅδον ἢ ἀκίνητοῦντες, τρώγοντες ἢ χωνεύοντες, εἰς τὰς παραγωγικὰς ἢ τὰς ἐξαγωγικὰς λειτουργίας των, μεταξὺ ἄλλων ἢ κατὰ μόνας, πάντοτε ὁμιλοῦσι περὶ πατρίδος. Τί ἐξοδεύουσιν ὑπὲρ αὐτῆς ἄγνωσ, ἀλλὰ τί ἐσοδεύουσιν, τὸ γνωρίζει καλῶς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον. Διότι ἐξοδα δὲν ὑπάρχουν ἄνευ ἐσόδων.

Ποία διαφορὰ πρὸς τοὺς μεταξὺ ἐμοῦ καὶ ἄλλων τοὺς ὁποίους ἐρωτῶν :

— Κάτι κακοδιάθετος ;

Λαμβάνεις τὴν ἀπάντησιν :

— Δὲν βλέπεις, ἀδελφε, ἡ γραμμὴ τοῦ Βάδιγκτων δὲν περιλαμβάνει τὰ Ἰωάννιννα.

Ἡ συναντῶν εἰς τὴν θύραν φαρμακείου μὲ γραμμάρια τινα μπιζμούθ, τοὺς ἐρωτᾷς :

— Τί ἔχεις ;

— Φοβερὰ κοψίματα. Κάθισα χθὲς μετὰ τὰ μεσάνυχτα εἰς τὴν πλατεῖαν, περιμένων τηλεγραφήματα διὰ τὸ ζήτημα κ' ἐκρουολόγησα.

Ἡ βλέπων ἄλλον καθημαγμένον ὀδηγούμενον εἰς τὴν αἰκίαν του καὶ ἐρωτῶν τὸ αἶτιον πληροφρεῖσαι ὅτι συζητῶν ἐν καφενεῖῳ ἂν ἡ Ἀγγλία ἢ ἡ Γαλλία εἶναι φιλελληνικώτερα ἢ αναγκάσθῃ νὰ ὑπερασπίσῃ διὰ τῆς πυγμῆς τὴν γνῶμην του, ἀλλὰ προλαβοῦσα ἡ ῥάβδος τοῦ ἀντιπάλου τὸν ἔδωκε καὶ καταλάβῃ.

Εἰς οὐδένα τοιοῦτον κίνδυνον εἶμαι ἐκτεθειμένος. Εἰς τὴν ἐν καιρῷ εἰρήνης φιλοπατρίαν δύναμαι μετὰ θετικότητος νὰ προεῖπω ὅτι οὔτε ῥανίδα αἵματός μου θὰ θυσιάσω οὔτε κεφαλαλίαν θὰ τῆς ὀφείλω, οὔτε κωλικόπονον, οὔτε ἀπλοῦν ἐρεθισμόν τοῦ λάρυγγος.

Καὶ ὅμως, θὰ τὸ πιστεύσῃς, αὐτὸ τὸ μικροσκοπικὸν τῆς φιλοπατρίας μου κλάσμα ($\frac{1}{100}$) ὑπηρετεῖ τὴν πατρίδα καλλιτέρα ἀπὸ τὴν εἰς σημείον βρασμοῦ φθάνουσαν φιλοπατρίαν τοῦ κ. Τομαροπούλου ἢ τοῦ κ. Γονίδου ἢ τοῦ κ. Καμπούρογλου ἢ τοῦ κ. Οἰκονόμου. Ἐγὼ βεβαίως ὅταν ἀκούσω ὅτι ἐλύθη τὸ ζήτημα, τὸ πολὺ πολὺ θὰ διπλασιάσω τὴν δόσιν τοῦ τακτικοῦ μου ζύθου, τοῦ τακτικοῦ μου μπιφτεκίου καὶ τοῦ τακτικοῦ μου ἐρωτοῦ ἐν ἐνεργείᾳ.

Ἐκ τῆς διπλασίας δυνάμεως ἢ θὰ δώσω εἰς ὅλα τὰ ἐ-

λατήρια τῆς ζωικῆς μηχανῆς μου ἡ πατρίς δὲν θὰ κερδίσῃ τίποτε· θὰ πῆτε ὅτι ὁ ξενοδόχος, ὁ ζυθοπώλης καὶ ἡ νεωπέρα Ἀσπασία ἔχουν εἰς τὰς φλέβας των ἑλληνικώτατον αἷμα, ἐπομένως ὅταν ὠφελούνται αὐτοί, ὠφελείται ἡ πατρίς. Ἀλλ' αὐτὰ ὁ κ. Ἀριστείδης Οἰκονόμου τὰ ὀνομάζει ἐμμέσους ὑπὲρ πατρίδος φόρους καὶ ὁ κ. Ἀριστείδης Οἰκονόμου εἶναι ἐναντίος τῶν ἐμμέσων φόρων, διότι οἱ ἐμμεσοὶ φόροι ὁμοιάζουσι, ἵνα μεταχειρισθῶ τὴν φρασολογίαν τοῦ, κερδαλεόφρονος ποντικοῦ ὑποσκάπτοντας τὸν οὐράνιον τυρὸν τῆς πατρίδος μας.

Ὅπως ἀντιθέτως τῆς ἐμῆς τακτικῆς, εἰς τὸ ἄκουσμα ὅτι ἐλάδομεν, πρῶθυπουργοῦντος τοῦ κ. Τρικούπη, Θεσσαλίας, Μέτσοβον καὶ Ἰωάννινα, οἱ ἀνωτέρω τύποι, οὓς ὑπὸ διάφορα ὀνόματα ἐμνημόνευσα πρὸ μικροῦ, ἰδοὺ ἐπάνω κάτω τί θὰ σκεφθῶσιν :

«Μεθ' ὅλην τὴν προδοτικὴν διαγωγὴν τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη, ἐργασθείσης τῆς κυνοπροσώπου διὰ παντὸς μέσου ὅπως πείσῃ τὴν Εὐρώπην νὰ μὴ δοθῇ τίποτε τῇ Ἑλλάδι, αἱ μεγάλαι δυνάμεις ἠνάγκασαν τὸν ἀρνησιπατριν πρῶθυπουργὸν νὰ δεχθῇ τὴν προσάρτησιν τῆς Ἡπείρου καὶ τῆς Θεσσαλίας. Τρέμων ὡς Ἰούδας ὁ πρῶθυπουργὸς τῆς πατρίδος μας ὑπέγραψε τοιαύτην συνθήκην.

Ἀλλὰ ποῦ στρατὸς νὰ ἐκτελέσῃ τὴν κατοχὴν ; Ὁ στρατὸς μας διελύθη ὑπὸ τοῦ Βουκεφάλου πρῶθυπουργοῦ καὶ χίλιοι Ἀλβανοὶ δύνανται νὰ καταλάβωσι τὴν Ἑλλάδα. Ποῦ ναυτικὸν νὰ προστατεύσῃ τὴν Ἀλβανικὴν ἀκτὴν ; Τὸ ναυτικὸν διελύθη ἐπὶ σκοπῷ ὑπὸ τῆς προδοτικῆς κυβερνήσεως.

«Εὐτυχῶς ἡ λύσις τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος θὰ ναυαγήσῃ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δὲν θὰ προστεθῇ εἰς τὴν ἐθνικὴν μας ἱστορίαν σελὶς **ἀσυχούς** καὶ **στίγματος**, ὅτι κυβερνῶντος τὴν Ἑλλάδα τοῦ βωδολογικοῦ ὑπουργείου ἡ **μεγάλῃ ἰδέᾳ** ἐπραγματώθη κατὰ τὸ ἥμισυ. **Ὅχι**, μὰ τὸν ἀγαθὸν τῆς πατρίδος δαίμονα !»

Τώρα, κύριε **Μὴ Χάνεσαι**, δύνασαι ὡς καλὸς διπλωμάτης νὰ συγκρίνης τὰς «Ζημίας καὶ Κέρδη» ἐκ τῶν ἰδικῶν μου δύο δόσεων ζύθου, κρέατος καὶ μήλου πρὸς τὰς «Ζημίας καὶ Κέρδη» τῶν εἰς βαθμὸν βρασμοῦ διατηρούντων τὴν φιλοπατρίαν των.

Περιμένων τὴν εὐδαίμονα στιγμὴν καθ' ἣν εἰς τὸ ζυθοβαρέλιον θὰ λέγω : «ἀκόμη χύνει», καὶ εἰς τὸν ξενοδόχον μου : «ἀκόμη δίνει», καὶ εἰς τὴν μηλιά μου : «ἀκόμη πίνει.»

διατελῶ δοῦλός σας
Φαβρίκιος Κονταρένης.

ΦΑΛΗΡΟΝ.

C' est là — Dormond.

Ἐπὶ δύο συνεχεῖς ἐσπέρας ἀντὶ τῆς προαγγελλομένης ἐπισήμως *Περικόλης* ὁ κ. Νικοσίας ἀναβιβάζει τὸ νέον αὐτὸ βωδιδίλλειον, τὸ ὁποῖον μάλιστα συνεκτελεῖται πλὴν τοῦ γαλλικοῦ θιάσου καὶ ὑπὸ ἄλλου ἑλληνικοῦ, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ἐκεῖνος μὲν παριστάνει ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ὁ δὲ ἀρτισύστατος ἑλληνικὸς ἐπὶ τῶν θρανίων. Οἱ δύο θιάσοι ἔχουν κηρύξει πόλεμον δι' ἓνα ἄνδρα καὶ διὰ μίαν γυναῖκα. Ὁ γαλλικὸς δὲν χωνεύει τὴν *πρίμαν* τοῦ ἑλληνικοῦ θιάσου,

τὴν ζωντοχήραν κυρίαν Δορμῶν, ὁ ἑλληνικὸς δὲν ἀνέχεται τὸν ζωντοχήρον κύριον Δορμῶν. Ἡ πρίμα τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθεσεν ὡς ὅρον τὸ : εἶμαι ἰδική σας, ἐνόσω συρίζετε τὸν πρῶν ἀγαπητὸν σύζυγόν μου. Ὁ δὲ ζύφωνος τοῦ γαλλικοῦ εἶναι εὐαγγελικώτερος· παραιτεῖται παντὸς *σφυρίγματος* ἐπὶ τῆς κυρίας Δορμῶν, ἀρκεῖ νὰ τὸν ἀφίσουν ἡσυχον νὰ τραγουδῇ. Ἀλλ' ὁ ἑλληνικὸς εἶναι ὑποχείριος μιᾶς ζωντοχήρας καὶ ὅχι μόνον ὡς πειθήνιον σκυλάκι ἐκτελεῖ τὰς διαταγὰς τῆς δεσποίνης του, ἀλλ' ὑπὸ πολλοῦ ζήλου ἀγόμενος σκορδοβολεῖ, κρομμυδοβολεῖ καὶ πετροβολεῖ τὸ ἀντικείμενον τοῦ μίσους τῆς πρῶν Κυρίας Δορμῶν. Διότι δὲν πιστεύομεν ἡ ἐντιμὸς αὐτῇ Κυρίᾳ νὰ ἔθεσε καὶ τὰ πετροβολήματα ὡς ὅρον εἰς τὸ μετὰ τοῦ ἑλληνικοῦ θιάσου συμβόλαιόν της.

*

**

Τὸ ἐσπέρας τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἡ παράστασις τοῦ βωδεδίλλειου **C' est là-Dormond** ὑπῆρξε ζωνροτάτη. Τὰ δύο στρατόπεδα ἔστειλαν τὰ πρωτοπαλλήκαρά των νὰ μονομαχήσουν. Τὸ ἑλληνικὸν τὸν κ. Σελλάν, τὸ γαλλικὸν τὸν κύριον Λονγκῆ. Ὁ Σελλάς, ὡς μουσικὸς τοῦ βωδεδίλλειου, ἐσφύριζεν, ὁ Λονγκῆς, ὡς γράφας αὐτὸ, ἡγόρευεν· ἐνῷ Κιρκάσιοι τινες ἀκροβολίσται τοῦ ἑλληνικοῦ ἔρριπτον πέτρας καὶ ἀποτυγχάνοντες νὰ σκοπεύσωσι τοὺς ἡθοποιοὺς ἐσκόπευσαν μικρὰ παιδιὰ. Ὁ Λονγκῆς ἐνθυμηθεὶς ὅτι εἶναι Γάλλος ἐζήτησε διὰ τοῦ ζητήματος τῶν Ἰωαννίνων νὰ καταβάλλῃ τὸν ἀντίπαλόν του· ὁ κ. Σελλάς, μολοντί πατριώτης, ἐθυσίασε τὰ Ἰωάννινα τὰ ὁποῖα προσέφερεν ὁ κ. Λονγκῆς εἰς ἀντάλλαγμα τῆς ἀνοχῆς τοῦ Δορμῶν καὶ ὥρμησε νὰ σκοτώσῃ καμμιά δεκαπενταριά ἀνθρώπους, εὐτυχῶς τὸν ἐκράτουν τριάντα. Τὴν *tirade* τοῦ κ. Λονγκῆ τὴν ὑπεδέχθησαν ζωνροτάτα οὐς! καὶ *εἴω*! τὰ ὁποῖα ὠρέλησαν τὸν πρὸς ὃν ἀπνυθύνοντο, διότι τὸν ἔστειλαν νὰ πάρῃ λίγὸ ἄερα *εἴω* τοῦ θεάτρου. Οὕτω τοὺς μὲν Ἑλληνας ἱκανοποίησε πληρέστατα ὁ κ. Σελλάς, τὴν δὲ προσβληθεῖσαν Γαλλίαν ὁ κ. Λονγκῆ.

*

**

Τοιαύτη ἡ *ὑπόθεσις* καὶ ἡ *ἐκτέλεσις* τοῦ νέου βωδεδίλλειου **C' est là-Dormond**.

*

**

Ἀλλ' οἱ Ἑλληνες, κύριε Σελλά καὶ κύριε Λονγκῆ, τὸ γνωρίζετε πολὺ καλά ὅτι ἐσμὲν ἀψίκοροι. Μόλις ἠνέχθημεν γνωστῶν μουσικοδιδασκάλων ἔργα, ὡς τοὺς *Cloches de Corneville* καὶ μετ' ὀλίγον τὸ *Petit Duc* νὰ παριστάνονται ἐπὶ πάντε ἐξ κατὰ συνέχειαν ἐσπέρας. Ἐννοεῖτε πόσῃν ὑπομονῇ ἐπρεπε νὰ ἔχωμεν διὰ νὰ ἀνεχθῶμεν τὸ ἰδικόν σας ἐπὶ τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἐσπέρας, ἀφ' οὗ οὐδέτερος ὑμῶν ἔχει τὴν ἀξίωσιν ὅτι εἶναι *maitre en paroles ou en musique*. Ἄν ἔχετε σεῖς τόσῃν ἀδυναμίαν εἰς αὐτὸ, δύνασθε νὰ τὸ παριστάνετε κατ' ἰδίαν, εἰς τὰ σπήτια σας ἢ εἰς κἀνένα χωράφι. Σεῖς μάλιστα, κύριε Σελλά, τοῦ ὁποῖου τὰ λεπτότατα ὦτα προσβάλλουν, ὡς λέγετε, τὰ *γάλτσα* τοῦ κ. Δορμῶν, εἰσθε εἰς θέσιν νὰ συμπεράνητε ἂν εἶναι δυνατόν νὰ μᾶς ἀπασχολῇτε μὲ τὴν ἰδικὴν σας μελωδίαν πλέον τριεσπέρου. Ἐπειτα ἡμεῖς ἔχομεν τὴν ἰδέαν, ὅτι ὅσον σεῖς διαπρέπετε εἰς τὸ ἰδικόν σας ἐπάγγελμα—τοῦ δικηγόρου—τόσον ἐπίσης διαπρέπει ὁ κ. Δορμῶν εἰς τὸ ἰδικόν του—τὸ *ἄσμα*. Φρονοῦμεν καὶ κἄτι ἄλλο. *Les intrigues des coulisses se passent dans les coulisses*. Δὲν ἐννοοῦμεν πρὸς τί αὕτῃ ἡ δοξομανία νὰ τὰς μεταφέρητε ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ ἐν πλήρει πλατείᾳ. Γνωρίζομεν ἓνα σεβαστὸν